

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Správní uvážení

V souvislosti s výkonnou mocí ve státě, zejména s výkonem veřejné správy se můžeme setkat s pojmem institutu správního uvážení. Správní uvážení resp. diskreční pravomoc je důležitou složkou interpretace a aplikace norem správního práva. Podstatou správního uvážení je možnost orgánů veřejné správy po zvážení všech možných okolností zvolit jedno z možných řešení, které jim konkrétní právní norma nabízí.

V souvislosti s výkonnou mocí ve státě, zejména s výkonem veřejné správy se můžeme setkat s pojmem institutu správního uvážení. Správní uvážení resp. diskreční pravomoc je důležitou složkou interpretace a aplikace norem správního práva. Podstatou správního uvážení je možnost orgánů veřejné správy po zvážení všech možných okolností zvolit jedno z možných řešení, které jim konkrétní právní norma nabízí.

Správní uvážení orgánů veřejné správy přichází tedy do úvahy v situaci, kdy příslušná právní norma nespojuje s existencí určité právní skutečnosti žádný jediný konkrétní následek. Správní uvážení může nastat podle situace, jak v podmínkách a okolnostech jednotlivých právem předvídaných situacích, tak v samotných zákonem stanovených právech a povinnostech vyplývajících z příslušné právní úpravy a užití institutu správního uvážení je možné také při ukládání sankcí za porušení práv a povinností. Správní orgán tak určuje konkrétní způsob řešení určité situace či problému v rámci mezi stanovených příslušným zákonem.

Nejčastěji tedy správní orgán řeší použitím institutu správního uvážení otázku zda nebo otázku jak v konkrétní situaci postupovat (jedná se např. o situace, zda vydat či nevydat určité povolení, či v jaké variantě apod.).

Správní uvážení samozřejmě neznamená libovůli správních orgánů v rozhodování a nemůže vést k nepodloženým rozhodnutím. Každé správní uvážení probíhá v přesně vyznačených mezích, stanovených příslušnou správní právní normou, minimálně podle základních zásad, jimiž je ovládáno rozhodování správních orgánů a to podle zásady legality, vázanosti správy zákonem.

Opakem správního uvážení je vázanost, která subjektu veřejné správy neumožňuje vlastní rozhodování, nedává mu k této činnosti prostor a s naplněním zákonem vyžadovaných podmínek přímo spojuje nutnost určitého přesného řešení. Samozřejmě rozhodování správních orgánů je myšlenková činnost a o správním uvažování by se dalo hovořit zejména vzhledem k posuzování, zda jsou naplněny veškeré podmínky dané hypotézou právní normy, aby mohly nastat určité právem předpokládané následky.

Od institutu správního uvážení je třeba také odlišovat institut neurčitých pojmů (např. veřejný zájem). Neurčitým pojmem je výraz používaný normou správního práva, který tato norma blíže nevysvětluje a není ani vymezen v žádné jiné právní normě. V takovém případě posuzuje konkrétní správní orgán obsah tohoto pojmu sám v návaznosti na konkrétní okolnosti případu. Neurčité pojmy se často vyskytují v právních normách, které zároveň vedou i k užití správního uvážení a dochází tak k vzájemné kombinaci těchto institutů.

Další články:

- [Systémová podjatost ve správním řízení aneb požadavek na překročení nadkritické míry rizika systémové podjatosti](#)
- [Bezpilotní systémy vlastní konstrukce v kategorii Specific: regulatorní požadavky a praktické aspekty](#)
- [Pacht závodu a zákaz přenechání věci třetí osobě](#)
- [Digitální důkazy z webu v soudním řízení: jak doložit, co bylo online zveřejněno?](#)
- [Nepravomocné povolení stavby a změna územního plánu](#)
- [Letiště a letecké stavby](#)
- [Nejvyšší správní soud vymezuje nové hranice zneužití práva u běžných nákladů na reklamu](#)
- [Limity dohledu nad výkonem znalecké činnosti](#)
- [Stavebníci získávají od roku 2026 silnější pozici v soudních sporech o povolení stavby](#)
- [Novela zákona o spotřebitelském úvěru: zásadní regulatorní přelom, který změní finanční trh i praxi poskytovatelů spotřebitelských úvěrů](#)
- [Regulace cen taxislužby v roce 2026: co se mění a jaké mají obce možnosti?](#)